

Kijk, een mens!

Ze trekt nog even haar hoofddoek recht. Onopvallend vindt ze haar plek achterin de zaal. Langzaam komen de kandidaten binnen. Wat lijken ze op elkaar. Veelal in het zwart gekleed. Een lange jurk over een broek. Gympen eronder. Een zwarte hoofddoek. Hun namen: Jamila, Karima, Farida. Tegen de muur geleund zit een meisje met blauwe ogen, zij draagt ook een hoofddoek, en een lange jurk, en een lange broek, en zwarte gympen met een witte zool. "Ben je moe?" vraag ik. "Ja, slecht geslapen, te veel aan me hoofd. Het is goed dat ik wat ga doen. Ritme in me leven."

Het is tijd, we gaan beginnen. De eerste groep, de eerste dag, de introductie. We zijn blij dat deze jonge talenten een bijdrage gaan leveren aan de publieke gezondheid. Samen met de GGDrU, het uitzendbureau HappyNurse en MBOHup starten we de bijeenkomst. Over preventieve maatregelen en waarom ze nodig zijn om de corona-pandemie in te dammen. Wat de taken zijn van deze nieuwe preventiemedewerkers die toezicht gaan houden in de vaccinatiestraten op het naleven van de maatregelen, zowel onder bezoekers als onder medewerkers, hun nieuwe collega's. We helpen met het invullen van de benodigde papieren: een geheimhoudingsplicht, persoonsgegevens; het aanleveren van een kopie van bank- en ID-pas, het aanvragen van een VOG. We maken kennis met elkaar. Ze hebben wel of (nog) geen diploma, ze willen wel, maar vinden het lastig om werk in de zorg te vinden. En wij helpen ze een beetje. Omdat we het belangrijk vinden dat ze zichzelf belangrijk vinden, en omdat we willen helpen om het enorme personeelstekort in de zorg op te lossen.

We maken een app-groep aan, zodat we eenvoudig met ze kunnen communiceren en ze met elkaar kunnen communiceren. Zo leren ze van elkaar en ze hebben steun aan elkaar. Na deze groep volgen er nog twee. Vooral het op tijd komen, het op de juiste manier afmelden, zich ervan bewust worden dat ze gemist worden als ze er niet zijn. We werken aan zelfvertrouwen en het vergroten van eigenwaarde. In de appgroep zoeken ze elkaar op. "Wie is er op de Jaarbeurs vandaag?" "Lieverd, ik zie je al, sta bij de prikkers."

Na een paar weken hebben we een evaluatiegesprek met de medewerkers. Ook met haar. Hoe onopvallend ze binnenkwam, zo opvallend is ze nu. Ze praat honderduit, een stralende lach op haar gezicht. We vragen wat haar toekomstplannen zijn. "Een baan in de zorg", zegt ze. "Maar ik heb geen diploma, ik heb geen rust om in de schoolbanken te zitten. Ik wil aan het werk. Het werk bij de GGDrU vind ik heel erg leuk. Hopelijk kan ik doorgroeien naar de ouderenzorg. Ik zie het hele plaatje wel voor me." "Zou je er dan voor in zijn om coach te worden van nieuwe medewerkers die gaan starten?" "Nou, nee hoor dat zie ik mezelf niet doen." We leggen haar uit wat we van haar vragen, nieuwe collega's helpen de taken goed uit te voeren. Zij als ervaringsdeskundige weet immers inmiddels hoe het werkt, hoe je je aanmeldt 's ochtends, hoe je de mensen op een goede manier aanspreekt om de maatregelen na te volgen, hoe je net dat beetje extra kunt doen door bijvoorbeeld bezoekers die slecht ter been zijn in een rolstoel naar de juiste plek te brengen, door bezoekers die opzien tegen de prik gerust te stellen. "Oh, maar dát kan ik wel. Zet mij maar op de lijst."

Nu een half jaar later krijg ik bijna dagelijks mooie feedbackformulieren van haar, ingevuld door de dagcoördinator op de vaccinatiestraat. "Proactief en sociaal. Leuke meid die actief rondloopt en mensen aanspreekt. Behulpzaam en gezellig in de omgang. Komt zelf met ideeën! Super! Echt samen met het team!" Ik gloei een beetje van trots. Wat doet ze het goed! Ik antwoord haar dat ze de formulieren goed moet bewaren.

Dan volgt weer een overleg. Tot mijn grote verrassing staat net zij op de absentielijst! Ze heeft maar liefst 7 No Shows op haar naam staan. Nog een erbij en we moeten afscheid van haar nemen. Wat gaat hier mis? Ik kan er niet de vinger op leggen. Het grote contrast tussen de positieve feedback en het aantal te laat- of afwezigheidsmeldingen. Maar gelukkig zien wij wel haar potentie en mogelijkheden voor haar binnen de zorg. Nog even en ze gaat de overstap maken. Eerst als huiskamerassistent. Later kan ze doorgroeien. Daarmee krijgen ook haar collega's in het verpleeghuis meer rust om zich verder te ontwikkelen.

In gedachten prijs ik me gelukkig met wat we bereiken, maar het is ook kwetsbaar. Wat is er nog veel werk te doen. Vooral in anders leren kijken. Kijken naar talenten en mogelijkheden met alle imperfecties die erbij horen. Maar we kijken wel naar een mens.

Annemien van der Veen – MBOHup, namens GGDrU
06-29055653
info@mbohup.nl